

תהלים • פרק פ"ו

Plain Hebrew Text • Navy & Gold Edition

CHAPTER PREVIEW

In this heartfelt Tefillah, Dovid HaMelech cries out to Hashem from a place of poverty and distress, pleading for Hashem to guard his neshama and gladden his soul. He begs Hashem to teach him His ways and to unite his heart in pure yiras Shamayim, so he can walk in the truth and praise Hashem with all his heart. Facing arrogant and ruthless enemies who do not place Hashem before them, Dovid appeals to Hashem's midos of mercy and kindness, asking for a sign of goodness that will put his foes to shame when they see that Hashem has helped and comforted him.

The overview is the editor's commentary and is not part of the original text.

תַּפִּלָּה לְדָוִד הַטַּהֲרֵהוּ אֲזַנְךָ עֲנֵנִי כִּי־עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי:
שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי־חֹסֵד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אֶתָּה אֱלֹהֵי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ:
חַנּוּנִי אָדֹנָי כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם:
שִׁמַּח נַפְשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֵלֶיךָ אָדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא:
כִּי־אַתָּה אָדֹנָי טוֹב וְסֶלַח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:
הַאֲזִינָה יְהוָה תַּפִּלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתַי:
כִּי־יִזְכֹּר צָרָתִי אֶקְרָאָה כִּי תַעֲנֵנִי:
אִין־כְּמוֹהַ בָּאֱלֹהִים אָדֹנָי וְאִין כְּמַעֲשֶׂיךָ:
כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אָדֹנָי וְיִכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ:
כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדְךָ:
הוֹרֵנִי יְהוָה דְּרָכְךָ אֲהַלֵּךְ בְּאַמְתְּךָ יַחַד לִבְכִּי לִירְאָה שְׁמֶךָ:
אוֹדֶה אָדֹנָי אֱלֹהֵי בְּכָל־לִבְכִּי וְאֶכְבֹּדָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם:
כִּי־חֹסֵדָה גָּדוֹל עָלַי וְהַצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשָּׂאוֹל תַּחֲתֶיךָ:
אֱלֹהִים יָדִים קְמוֹ־עָלֶי וְעֵדֶת עֲרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׁמוּהָ לְגִגְדָם:
וְאַתָּה אָדֹנָי אֱלֹהֵי רַחוּם וְחַנוּן אַרְךָ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד וְאַמֶּת:
פָּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי תִּנְהַ־עֲזֶה לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לִבְנוֹ־אַמְתְּךָ:
עֲשֵׂה־עֲמִי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׁנְאֵי וְיִבְשׁוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה עֲזָרְתָנִי וְנַחֲמָתָנִי:

